

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 30. maj 2018
(OR. en)

2016/0231 (COD)
LEX 1805

PE-CONS 3/2/18
REV 2

CLIMA 9
ENV 40
ENER 22
TRANS 27
AGRI 37
COMPET 35
ECOFIN 43
CODEC 70

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM BINDENDE ÅRLIGE REDUKTIONER AF DRIVHUSGASEMISSIONER
FOR MEDLEMSSTATERNE FRA 2021 TIL 2030 SOM BIDRAG TIL
KLIMAINDSATSEN MED HENBLIK PÅ OPFYLDELSE AF FORPLIGTELSENE
I PARISAFTALEN OG OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) NR. 525/2013**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/...

af 30. maj 2018

**om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner
for medlemsstaterne
fra 2021 til 2030
som bidrag til klimaindsatsen
med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen
og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 103.

² EUT C 272 af 17.8.2017, s. 36.

³ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

- (1) Det Europæiske Råd godkendte i sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken et bindende mål for en national reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 % for økonomien som helhed i 2030 i forhold til 1990, og dette mål blev bekræftet i Det Europæiske Råds konklusioner af 17.-18. marts 2016.

- (2) Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 bør emissionsreduktionsmålet på mindst 40 % nås kollektivt af Unionen på den mest omkostningseffektive måde med reduktioner i Den Europæiske Unions emissionshandelssystem ("EU ETS") fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹ og i sektorer uden for ETS på henholdsvis 43 % og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005. Alle sektorer i økonomien bør bidrage til at nå disse reduktioner af drivhusgasemissionerne, og alle medlemsstater bør deltage i denne indsats, idet der sikres balance mellem retfærdigheds- og solidaritetshensyn. Metoden til fastsættelse af de nationale reduktionsmål for sektorerne uden for ETS under hensyntagen til alle de elementer, der anvendes i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF², bør videreføres indtil 2030, idet indsatsen fordeles på grundlag af det relative BNP pr. indbygger. Alle medlemsstater bør bidrage til den samlede EU-reduktion i 2030 med mål fra 0 % til -40 % i forhold til 2005. De nationale mål for gruppen af medlemsstater med et BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet bør justeres forholdsmæssigt for at afspejle omkostningseffektivitet på en retfærdig og afbalanceret måde. Opnåelsen af disse reduktioner af drivhusgasemissionerne bør øge effektiviteten og innovationen i EU-økonomien og bør navnlig føre til forbedringer inden for byggeri, landbrug, affaldshåndtering og transport, for så vidt de falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

² Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

- (3) Denne forordning er et led i gennemførelsen af Unionens bidrag i henhold til Parisaftalen¹, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ("UNFCCC"). Parisaftalen blev indgået på Unionens vegne den 5. oktober 2016 ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841². Unionens forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne for hele økonomien var indeholdt i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag, som Unionen og dens medlemsstater i lyset af Parisaftalen forelagde sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015. Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016 og afløser tilgangen i Kyotoprotokollen fra 1997, der ikke videreføres efter 2020.
- (4) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Den understreger også betydningen af at tilpasse sig til de skadelige virkninger af klimaændringerne og af at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling. I Parisaftalen opfordres der også til, at der i anden halvdel af dette århundrede opnås en balance mellem menneskeskabte emissioner fordelt på kilder og optaget heraf fordelt på dræn af drivhusgasser, og til at parterne træffer foranstaltninger til at bevare eller eventuelt forøger dræn og reservoirer for drivhusgasser, herunder skove.

¹ Parisaftalen (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

² Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

- (5) Det Europæiske Råd støttede i sine konklusioner af 29.-30. oktober 2009 et EU-mål om i forbindelse med de nødvendige reduktioner, som ifølge Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) skal foretages af de udviklede lande i fællesskab, at reducere deres drivhusgasemissioner med 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990.
- (6) De nationalt bestemte bidrag for parterne i Parisaftalen skal afspejle deres størst mulige ambition og udgøre et fremskridt over tid. Derudover bør parterne i Parisaftalen stræbe efter at formulere og kommunikere langsigtede udviklingsstrategier med henblik på at opnå lave drivhusgasemissioner under hensyntagen til målsætningerne i Parisaftalen. I Rådskonklusionerne af 13. oktober 2017 anerkendes betydningen af de langsigtede mål og de femårige cyklusser til gennemgang af gennemførelsen af Parisaftalen og fremhæves betydningen af langsigtede udviklingsstrategier for lave drivhusgasemissioner som et politikredskab til udvikling af pålidelige tilgange og de langsigtede politikændringer, der er nødvendige for at nå målene i Parisaftalen.
- (7) Overgangen til ren energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter på tværs af det politiske spektrum. Det er en topprioritet for Unionen at etablere en modstandsdygtig energiunion, der kan levere sikker, vedvarende, konkurrencedygtig og billig energi til sine borgere. For at opnå dette kræves, at den ambitiøse klimaindsats videreføres ved hjælp af denne forordning, og at der gøres fremskridt inden for andre dele af energiunionen som beskrevet i Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen "En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik".

- (8) En række EU-foranstaltninger styrker medlemsstaternes evne til at opfylde deres klimaforpligtelser og er afgørende for at opnå de nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordning. Disse foranstaltninger omfatter lovgivning om fluorholdige drivhusgasser, CO₂-reduktioner fra køretøjer, bygningers energimæssige ydeevne, vedvarende energi, energieffektivitet og den cirkulære økonomi samt Unionens finansieringsinstrumenter for klimarelaterede investeringer.
- (9) Det Europæiske Råd noterede sig i sine konklusioner af 19.-20. marts 2015, at Unionen er fast besluttet på at opbygge en energiunion med en fremadrettet klimapolitik på grundlag af Kommissionens rammestrategi, hvis fem dimensioner er tæt forbundne og styrker hinanden gensidigt. Begrænsning af energieferspørgslen er en af de fem dimensioner i denne energiunionsstrategi. Forbedring af energieffektiviteten kan give væsentlige reduktioner af drivhusgasemissionerne. Det kan også være til gavn for miljø og sundhed, forbedre energisikkerheden, mindske energiomkostningerne for husstande og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og skabe øget beskæftigelse og økonomisk aktivitet i økonomien som helhed. Foranstaltninger, der bidrager til en øget udbredelse af energibesparende teknologier i bygninger og inden for industri og transport, kan være en omkostningseffektiv måde til at hjælpe medlemsstaterne med at nå deres mål i henhold til denne forordning.

- (10) Anvendelse og udvikling af bæredygtige og innovative praksisser og teknologier kan styrke landbrugssektorens rolle med hensyn til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, navnlig ved at reducere drivhusgasemissioner og bevare og forbedre dræn og kulstoflagre. For at reducere landbrugssektorens CO₂-aftryk og økologiske fodaftryk og samtidig bevare dens produktivitet, gendannelsesevne og vitalitet er det vigtigt at øge indsatsen for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt forskningsstøtten til udvikling af og investeringer i bæredygtige og innovative praksisser og teknologier.
- (11) Landbrugssektoren har direkte og betydelig indvirkning på biodiversiteten og økosystemerne. Det er derfor vigtigt at sikre sammenhæng mellem målet for denne forordning og Unionens øvrige politikker og målsætninger, såsom den fælles landbrugspolitik og målsætningerne i forbindelse med biodiversitetsstrategien, skovbrugsstrategien og strategien for den cirkulære økonomi.

- (12) Transportsektoren tegner sig for næsten en fjerdedel af Unionens drivhusgasemissioner. Det er derfor vigtigt også efter 2020 at reducere de drivhusgasemissioner og risici, der er forbundet med afhængighed af fossile brændstoffer i transportsektoren, gennem en samlet tilgang med henblik på at fremme reduktioner af drivhusgasemissioner og energieffektivitet på transportområdet, elektrisk transport, omstilling til mere bæredygtige transportformer samt bæredygtige og vedvarende energikilder på transportområdet. Omstillingen til lavemissionsmobilitet som led i den bredere omstilling til en sikker og bæredygtig lavemissionsøkonomi kan lettes ved at indføre gunstige betingelser og stærke incitamenter samt langsigtede strategier, der kan øge investeringerne.
- (13) Virkningen af Unionens og medlemsstaternes politikker og foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vurderes i overensstemmelse med overvågnings- og rapporteringsforpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

- (14) Uden at det berører budgetmyndighedens beføjelser, bør metoden til integrering af klimaaspektet, som blev indført under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, hvor det er relevant, videreføres og forbedres med henblik på at tackle udfordringerne og investeringsbehovet i forbindelse med klimaindsatsen fra 2021 og fremefter. EU-støtten bør være i tråd med målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken og de langsigtede målsætninger, der fremgår af Parisaftalen, med henblik på at sikre, at de offentlige midler anvendes effektivt. Kommissionen bør udarbejde en rapport om virkningerne af EU-støtte ydet via EU-budgettet eller på anden måde i henhold til EU-retten om drivhusgasemissionerne i de sektorer, der er omfattet af denne forordning eller direktiv 2003/87/EF.
- (15) Nærværende forordning bør omfatte drivhusgasemissioner fra IPCC-kategorierne energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF.

- (16) De oplysninger, der i dag indrapporteres i de nationale drivhusgasopgørelser og i de nationale registre og Unionens register, er ikke tilstrækkelige til, at man for de enkelte medlemsstater kan fastsætte de CO₂-emissioner fra civil luftfart på nationalt plan, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF. Når Unionen vedtager rapporteringsforpligtelser, bør den ikke pålægge medlemsstaterne eller små og mellemstore virksomheder (SMV'er) byrder, der er uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte målsætninger. CO₂-emissioner fra luftfart, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, udgør kun en meget begrænset del af de samlede drivhusgasemissioner, og det ville være urimeligt byrdefuldt at indføre et rapporteringssystem for disse emissioner i lyset af de eksisterende krav for sektoren som helhed i henhold til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori "1.A.3.A civil luftfart" med henblik på denne forordning behandles som lig nul.
- (17) Hver enkelt medlemsstats reduktion af drivhusgasemissionerne i 2030 bør fastsættes i forhold til dens evaluerede drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af verificerede drivhusgasemissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, og som først blev omfattet af EU ETS efter 2005. De årlige emissionstildelinger fra 2021 til 2030 bør fastsættes på grundlag af oplysninger, der indgives af medlemsstaterne og evalueres af Kommissionen.

- (18) Fremgangsmåden i beslutning nr. 406/2009/EF med årligt bindende nationale lofter bør fortsat anvendes i perioden fra 2021 til 2030. Reglerne for fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for hver enkelt medlemsstat som fastlagt i denne forordning bør følge samme metode som for medlemsstater med negative lofter i henhold til nævnte beslutning, men således at beregningen af forløbet begynder fem tolvtedele inde i perioden fra 2019 til 2020 eller i 2020 på baggrund af de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i perioden 2016-2018, og at forløbet slutter ved det loft for 2030, der er fastsat for hver enkelt medlemsstat. For at sikre passende bidrag til Unionens reduktionsmål for drivhusgasemissioner i perioden fra 2021 til 2030 bør startdatoen for forløbet for hver enkelt medlemsstat fastsættes på grundlag af, hvilken af disse datoer, der resulterer i den laveste tildeling. Medlemsstater, der både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og stigende årlige emissionstildelinger mellem 2017 og 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2013/162/EU¹ og Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/634/EU², bør få den årlige emissionstildeling i 2021 tilpasset for at afspejle den øgede drivhusgasemissionskapacitet i de pågældende år.

¹ Kommissionens afgørelse 2013/162/EU af 26. marts 2013 om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (EUT L 90 af 28.3.2013, s. 106).

² Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/634/EU af 31. oktober 2013 om tilpasning af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (EUT L 292 af 1.11.2013, s. 19).

Der bør indføres en yderligere tilpasning for visse medlemsstater, der er i den særlige situation, at de både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og enten de laveste drivhusgasemissioner pr. indbygger i henhold til nævnte beslutning eller den laveste andel af drivhusgasemissioner fra sektorer, der ikke er omfattet af nævnte beslutning, i forhold til deres samlede drivhusgasemissioner. Denne yderligere tilpasning bør kun dække en del af de reduktioner af drivhusgasemissionerne, der er nødvendige i perioden fra 2021 til 2029, for at fastholde incitamenterne til yderligere reduktioner af drivhusgasemissioner og for ikke at påvirke opfyldelsen af målet for 2030, idet der tages hensyn til brugen af andre tilpasnings- og fleksibilitetsmuligheder fastsat i denne forordning.

- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (20) I sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 erklærede Det Europæiske Råd, at tilgængeligheden og anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsinstrumenter i sektorerne uden for ETS bør øges væsentligt for at sikre en omkostningseffektiv kollektiv EU-indsats og en indbyrdes tilnærmelse af drivhusgasemissionerne pr. indbygger senest i 2030. For at fremme den overordnede omkostningseffektivitet af de samlede reduktioner bør medlemsstaterne have mulighed for at henlægge og låne en del af deres årlige emissionstildelinger. De bør også have mulighed for at overføre en del af deres årlige emissionstildelinger til andre medlemsstater. Sådanne overførsler bør være gennemsigtige, og de bør udføres på en måde, der passer alle parter, herunder ved hjælp af auktionering, ved brug af mellemmænd, der opererer på agenturbasis, eller gennem bilaterale aftaler. Enhver sådan overførsel kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og finansieres af den modtagende medlemsstat. Medlemsstaterne bør desuden have mulighed for at tilskynde til oprettelsen af offentlig-private partnerskaber i forbindelse med projekter som omhandlet i artikel 24a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

- (21) Der bør indføres en fleksibilitetsmulighed af engangskarakter for at gøre det lettere for medlemsstater, hvis nationale reduktionsmål ligger væsentligt over både EU-gennemsnittet og deres omkostningseffektive reduktionspotentiale, og for medlemsstater, der ikke har tildelt gratis EU ETS-kvoter til industrianlæg i 2013, at nå deres mål. Af hensyn til målet med markedsstabilitetsreserven oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814¹ om at håndtere strukturelle ubalancer mellem udbud og efterspørgsel i EU ETS bør de EU ETS-kvoter, der tages i betragtning i forbindelse med fleksibilitetsmuligheden af engangskarakter, betragtes som EU ETS-kvoter i omsætning ved fastsættelsen af det samlede antal EU ETS-kvoter i omsætning i et givet år. Kommissionen bør i sin første revision i henhold til nævnte afgørelse vurdere, om kvoterne fortsat skal betragtes som EU ETS-kvoter i omsætning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

- (22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/...¹⁺ fastsætter regnskabsregler vedrørende drivhusgasemissioner og -optag i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug ("LULUCF"). Aktiviteter, der hører under nævnte forordnings anvendelsesområde, bør ikke være omfattet af nærværende forordning. Eftersom det miljømæssige resultat i medfør af denne forordning, hvad angår de opnåede niveauer af reduktioner af drivhusgasemissioner, påvirkes, når der tages højde for en mængde på op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer og på visse betingelser forvaltede skovområder samt, når det kræves i henhold til forordning (EU) 2018/...⁺⁺, forvaltede vådområder som defineret i nævnte forordning, bør en LULUCF-fleksibilitet for en maksimal mængde på 280 mio. ton CO₂-ækvivalenter til dette optag fordelt på medlemsstaterne medtages i nærværende forordning som en ekstra mulighed for medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, når det er nødvendigt. I denne samlede mængde og fordelingen heraf på medlemsstaterne bør der tages højde for landbrugs- og arealanvendelsessektorens mindre modvirkningspotentiale og et passende bidrag fra denne sektor til modvirkning af drivhusgasemissioner og kulstofbinding. Hertil kommer, at frivilligt afkald på årlige emissionstildelinger i henhold til nærværende forordning bør give mulighed for, at sådanne mængder kan tages i betragtning ved vurdering af medlemsstaternes overholdelse af kravene i forordning (EU) 2018/...⁺⁺.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... af ... om ... (EUT ...).

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten, og indsæt nummeret, datoen, titlen og EUT-referencen på nævnte forordning i fodnoten.

⁺⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

- (23) Den 30. november 2016 fremlagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forvaltning af energiunionen ("forvaltningsforslaget"), der pålægger medlemsstaterne at udarbejde integrerede nationale energi- og klimaplaner i forbindelse med den strategiske planlægning af energi- og klimapolitikken vedrørende alle energiunionens fem nøgledimensioner. I henhold til forvaltningsforslaget skal de nationale planer for perioden fra 2021 til 2030 spille en central rolle i medlemsstaternes planlægning af deres overholdelse af nærværende forordning og forordning (EU) 2018/...⁺. Med henblik herpå skal medlemsstaterne fastsætte politikker og foranstaltninger for at opfylde forpligtelserne i nærværende forordning og forordning (EU) 2018/...⁺ med blik til det langsigtede mål om at opnå en balance mellem drivhusgasemissioner og optag i overensstemmelse med Parisaftalen. Disse planer skal også indeholde en vurdering af virkningerne af de politikker og foranstaltninger, der er planlagt for at opfylde målsætningerne. Ifølge forvaltningsforslaget bør Kommissionen have mulighed for at angive i sine henstillinger om udkastene til nationale planer, om ambitionsniveauet og den efterfølgende gennemførelse af politikker og foranstaltninger er passende. Den mulige anvendelse af LULUCF-fleksibiliteten til at overholde nærværende forordning bør tages i betragtning ved udarbejdelsen af disse planer.

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

- (24) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at understøtte den bæredygtige udvikling og hjælpe med at opnå betydelige og målbare forbedringer af miljøet ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur bør, hvor det er relevant, bistå Kommissionen i overensstemmelse med agenturets årlige arbejdsprogram.
- (25) Eventuelle tilpasninger af inddragelsen som fastsat i artikel 11, 24, 24a og 27 i direktiv 2003/87/EF bør modsvares af en tilsvarende tilpasning af den maksimale mængde drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne forordning. Når medlemsstaterne inddrager yderligere drivhusgasemissioner fra anlæg, der tidligere var omfattet af direktiv 2003/87/EF, i deres forpligtelser efter denne forordning, bør disse medlemsstater således gennemføre yderligere politikker og foranstaltninger i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, for at reducere disse drivhusgasemissioner.

- (26) I anerkendelse af den indsats, som de medlemsstater, der i 2013 havde et BNP pr. indbygger på under EU-gennemsnittet, har gjort siden 2013, bør der oprettes en begrænset sikkerhedsreserve til særlige formål svarende til op til 105 mio. ton CO₂-ækvivalenter, samtidig med at denne forordnings miljømæssige integritet og incitamentet til, at medlemsstaterne træffer tiltag ud over mindstebidragene efter denne forordning, opretholdes. Sikkerhedsreserven bør være til gavn for medlemsstater, hvis BNP pr. indbygger var under EU-gennemsnittet i 2013, hvis drivhusgasemissioner forbliver under deres årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020, og som har vanskeligt ved at nå deres drivhusgasemissionsmål for 2030, selv om de gør brug af andre fleksibilitetsmuligheder efter denne forordning. En sikkerhedsreserve af denne størrelse vil dække en væsentlig del af disse medlemsstaters estimerede samlede underskud i perioden fra 2021 til 2030 uden yderligere politikker, samtidig med at incitamenterne til yderligere tiltag fastholdes. Sikkerhedsreserven bør være til rådighed for de pågældende medlemsstater i 2032 på visse betingelser, og forudsat at anvendelsen heraf ikke undergraver opfyldelsen af Unionens reduktionsmål for drivhusgasemissioner på 30 % for 2030 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning.

(27) For at tage hensyn til udviklingen inden for rammerne af forordning (EU) 2018/...⁺ samt for at sikre en passende opgørelse efter nærværende forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår tilladelse til at anvende arealopgørelseskategorierne forvaltede skovarealer og forvaltede vådområder efter LULUCF-fleksibiliteten og med hensyn til opgørelsen af transaktioner efter nærværende forordning, herunder anvendelse af fleksibilitetsmuligheder, udførelsen af kontrol af overholdelsen og den korrekte udnyttelse af sikkerhedsreserven, via det register, der er indført i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013 ("EU-registret"). Oplysninger vedrørende opgørelser i henhold til denne forordning bør være offentligt tilgængelige. De nødvendige bestemmelser om opgørelse af transaktioner bør være indeholdt i et enkelt instrument, der kombinerer regnskabsbestemmelserne i forordning (EU) nr. 525/2013, forordning (EU) 2018/...⁺, nærværende forordning og direktiv 2003/87/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører hensigtsmæssige høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (28) Denne forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den fungerer generelt, navnlig for så vidt angår behovet for at stramme Unionens politikker og foranstaltninger. Revisionen bør bl.a. tage højde for udviklingen i de nationale forhold og baseres på resultaterne af den forberedende dialog i 2018 under UNFCCC ("Talanoa-dialogen") og den globale statusopgørelse efter Parisaftalen. Som led i revisionen bør balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter årlige emissionstildelinger også vurderes for at sikre, at forpligtelserne i denne forordning er tilstrækkelige. Endvidere bør Kommissionen som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 senest den 31. oktober 2019 vurdere resultaterne af Talanoa-dialogen. Revisionen for perioden efter 2030 bør være i overensstemmelse med de langsigtede målsætninger og forpligtelserne i Parisaftalen og bør med henblik herpå afspejle en udvikling over tid.

- (29) For at sikre en effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre oplysninger, der er nødvendige for at vurdere fremskridtene inden for medlemsstaternes årlige emissionstildelinger, bør kravene til den årlige rapportering og evaluering i henhold til nærværende forordning kombineres med de relevante artikler i forordning (EU) nr. 525/2013. Nævnte forordning bør også sikre, at medlemsstaternes fremskridt med at reducere drivhusgasemissionerne fortsat evalueres årligt, idet der tages hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger indhentet fra medlemsstaterne. Hver andet år bør evalueringen indeholde Unionens forventede fremskridt med at opfylde sine reduktionsmål samt medlemsstaternes forventede fremskridt med at opfylde deres forpligtelser. Anvendelsen af nedsættelser bør dog kun overvejes hvert femte år, så der kan tages hensyn til det potentielle bidrag fra nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer i medfør af forordning (EU) 2018/...⁺. Dette berører ikke Kommissionens pligt til at sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser i henhold til nærværende forordning, eller Kommissionens beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer i den forbindelse.
- (30) Forordning (EU) nr. 525/2013 bør ændres i overensstemmelse hermed.

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dok. PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

- (31) Målene for denne forordning, navnlig at fastsætte forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om at reducere sine drivhusgasemissioner og med henblik på at bidrage til at nå målsætningerne i Parisaftalen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål.
- (32) Denne forordning berører ikke strengere nationale målsætninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om i 2030 at reducere sine drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordnings artikel 2, med 30 % i forhold til niveauet i 2005 og bidrager til at opfylde målsætningerne i Parisaftalen. Denne forordning fastsætter også regler om fastsættelse af årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til opnåelsen af deres minimumsbidrag.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på drivhusgasemissioner fra IPCC-kildekategorierne energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF.
2. Uden at det berører nærværende forordnings artikel 7 og artikel 9, stk. 2, finder nærværende forordning ikke anvendelse på drivhusgasemissioner og -optag, der er omfattet af forordning (EU) 2018/...⁺.

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dok. PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

3. Med henblik på nærværende forordning behandles CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori "1.A.3.A civil luftfart" som lig nul.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "drivhusgasemissioner": emissioner i ton CO₂-ækvivalenter af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), dinitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC'er), perfluorcarboner (PFC'er), nitrogentrifluorid (NF₃) og svovlhexafluorid (SF₆) i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, og som er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde
- 2) "årlige emissionstildelinger": de maksimalt tilladte drivhusgasemissioner for hvert år mellem 2021 og 2030 i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 10
- 3) "EU ETS-kvote": en "kvote" som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 4

Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030

1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i bilag I, i forhold til sine drivhusgasemissioner i 2005 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3.
2. Med forbehold af de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, og tilpasningen i henhold til nærværende forordnings artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner i hvert år mellem 2021 og 2029 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af drivhusgasemissionerne i 2016, 2017 og 2018 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i bilag I. En medlemsstats lineære forløb begynder enten fem tolvte dele inde i tidsrummet fra 2019 til 2020 eller i 2020, alt efter hvad der resulterer i en lavere tildeling til den pågældende medlemsstat.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for årene fra 2021 til 2030 i ton CO₂-ækvivalenter som anført i nærværende artikels stk. 1 og 2. Med henblik på disse gennemførelsesretsakter foretager Kommissionen en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016-2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013.

Disse gennemførelsesretsakter skal angive den værdi for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005, som anvendes til at fastsætte de årlige emissionstildelinger angivet i stk. 1 og 2.

4. Disse gennemførelsesretsakter skal på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 6, stk. 3, også angive de samlede mængder, der kan tages i betragtning med henblik på en medlemsstats overholdelse i henhold til artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis summen af alle medlemsstaters samlede mængder overstiger den samlede fælles mængde på 100 millioner, reduceres hver enkelt medlemsstats samlede mængde pro rata, således at den samlede fælles mængde ikke overstiges.
5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14.

Artikel 5

Fleksibilitetsmuligheder i form af lån, henlæggelse og overførsel

1. For årene 2021-2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 10 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.
2. For årene 2026-2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.
3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til denne artikel og artikel 6 ligger under den årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan:
 - a) for året 2021 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til de efterfølgende år frem til 2030, og
 - b) for årene 2022-2029 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling i en størrelsesorden på op til 30 % af sine årlige emissionstildelinger frem til det pågældende år til de efterfølgende år frem til 2030.

4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2025 og op til 10 % for årene 2026-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.
5. En medlemsstat, hvis reviderede drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til nærværende artikels stk. 1-4 og artikel 6 ligger under medlemsstatens årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan overføre den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til andre medlemsstater. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.
6. Medlemsstaterne kan anvende indtægterne fra overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 til at håndtere klimaændringer i Unionen eller i tredjelande. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tiltag, der træffes i henhold til nærværende stykke.
7. En eventuel overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og betales af den modtagende medlemsstat, forudsat at dobbelttælling undgås, og at sporbarhed sikres.

8. Medlemsstaterne kan anvende kreditter udstedt til projekter i henhold til artikel 24a, stk.1, i direktiv 2003/87/EF med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 i denne forordning uden nogen kvantitativ begrænsning, og forudsat at dobbelttælling undgås.

Artikel 6

Fleksibilitetsmulighed for visse medlemsstater som følge af reduktion af EU ETS-kvoter

1. De medlemsstater, der er opført i nærværende forordnings bilag II, kan få en begrænset annullering af op til højst 100 millioner EU ETS-kvoter taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning. En sådan annullering sker fra den pågældende medlemsstats auktionsmængder i henhold til artikel 10 i direktiv 2003/87/EF.
2. De EU ETS-kvoter, der efter nærværende artikels stk. 1 tages i betragtning, betragtes som EU ETS-kvoter i omsætning med henblik på artikel 1, stk. 4, i afgørelse (EU) 2015/1814.

Kommissionen overvejer i sin første evaluering efter nævnte afgørelses artikel 3, om opgørelsesmetoden fastsat i nærværende artikels første afsnit skal bibeholdes.

3. De medlemsstater, der er opført i bilag II, underretter senest den 31. december 2019 Kommissionen om deres eventuelle hensigt om at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2021 til 2030 for hver berørt medlemsstat med henblik på dens overholdelse i henhold til artikel 9.

De medlemsstater, der er opført i bilag II, kan beslutte at nedjustere den procentdel, der er givet underretning om, én gang i 2024 og én gang i 2027. I så fald underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom senest den 31. december 2024 henholdsvis senest den 31. december 2027.

4. På en medlemsstats anmodning skal den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, ("den centrale administrator") tage hensyn til en mængde op til den samlede mængde som fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, med henblik på den pågældende medlemsstats overholdelse i henhold til denne forordnings artikel 9. En tiendedel af den samlede EU ETS-kvotemængde, der er fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2021-2030 for den pågældende medlemsstat.

5. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3 har underrettet Kommissionen om sin beslutning om at nedjustere den tidligere indberettede procentdel, annulleres en tilsvarende mindre mængde EU ETS-kvoter for den pågældende medlemsstat for henholdsvis hvert år fra 2026 til 2030 eller fra 2028 til 2030.

Artikel 7

Yderligere anvendelse af op til 280 millioner nettooptag fra LULUCF

1. I det omfang en medlemsstats drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger for et givet år, herunder eventuelle henlagte årlige emissionstildelinger, jf. nærværende forordnings artikel 5, stk. 3, kan en mængde op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede arealopgørelseskategorier nyplantede arealer, ryddede arealer, forvaltede dyrkede arealer, forvaltede græsarealer samt med forbehold af delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 2 forvaltede skovarealer og forvaltede vådområder, jf. artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2018/...⁺, tages i betragtning med henblik på overholdelse i henhold til nærværende forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:
- a) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for alle årene i perioden fra 2021 til 2030 ikke overstiger den maksimale mængdesamlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

- b) denne mængde overstiger kravene for den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/...⁺
- c) medlemsstaten ikke fra andre medlemsstater har modtaget flere nettooptag i henhold til forordning (EU) 2018/...⁺, end den har overført
- d) medlemsstaten har overholdt forordning (EU) 2018/...⁺, og
- e) medlemsstaten har forelagt en beskrivelse af den påtænkte anvendelse af fleksibilitetsmuligheden i nærværende stykke i henhold til artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 525/2013.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 for at ændre overskriften på bilag III for så vidt angår arealopgørelseskategorierne med henblik på at:

- a) tage hensyn til bidraget fra arealopgørelseskategorien forvaltede skovarealer under overholdelse af den maksimale mængde samlede nettooptag for hver medlemsstat som omhandlet i nærværende forordnings bilag III, når delegerede retsakter, der fastlægger skovreferenceniveauerne, er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 8 eller 9, i forordning (EU) 2018/...⁺, og

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

- b) tage hensyn til bidraget fra arealopgørelseskategorien forvaltede vådområder under overholdelse af den maksimale mængde samlede nettooptag for hver medlemsstat som omhandlet i nærværende forordnings bilag III, når alle medlemsstater er forpligtet til at opgøre denne kategori i henhold til forordning (EU) 2018/...⁺.

Artikel 8

Korrigerende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, konstaterer, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:
- a) yderligere foranstaltninger, som medlemsstaten skal gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser efter artikel 4 gennem nationale politikker og foranstaltninger og ved at gennemføre Unionens tiltag
 - b) en stram tidsplan for gennemførelsen af sådanne tiltag, som gør det muligt at foretage en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.
3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sine korrigerende handlingsplaner i overensstemmelse hermed.

Artikel 9

Kontrol af overholdelsen

1. Hvis en medlemsstats evaluerede drivhusgasemissioner i 2027 og 2032, når der tages hensyn til nærværende artikels stk. 2 og de fleksibilitetsmuligheder, der er anvendt i henhold til artikel 5, 6 og 7, overstiger medlemsstatens årlige emissionstildeling for et hvilket som helst givet år i perioden, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
 - a) til medlemsstatens drivhusgasemissionstal for det efterfølgende år lægges en mængde svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasemissioner ganget med en faktor på 1,08 i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 12, og

- b) medlemsstaten forbydes midlertidigt at overføre en del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den overholder artikel 4.

Den centrale administrator indfører det i første afsnit, litra b), omhandlede forbud i EU-registeret.

2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner enten i perioden fra 2021 til 2025 eller i perioden fra 2026 til 2030 som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2018/...⁺ overstiger optaget som fastsat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 12, nedsætter den centrale administrator medlemsstatens årlige emissionstildelinger med en mængde svarende til disse overskydende drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvivalenter for de pågældende år.

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokumentet PE-CONS 68/17 (2016/0230(COD)), i teksten.

Artikel 10
Tilpasninger

1. Kommissionen tilpasser de årlige emissionstildelinger for hver medlemsstat i henhold til artikel 4, så de tager hensyn til:
 - a) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter, der er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som følge af en ændring i de kilder, der er omfattet i henhold til nævnte direktiv, i overensstemmelse med Kommissionens afgørelser vedtaget i medfør af nævnte direktiv om den endelige godkendelse af de nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012
 - b) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter eller -kreditter, der er udstedt i henhold til henholdsvis artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for reduktioner af drivhusgasemissioner i en medlemsstat, og
 - c) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er udelukket fra EU ETS i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, for det tidsrum, hvori de er udelukket.

2. Den mængde, der er angivet i bilag IV, lægges til den årlige emissionstildeling for året 2021 for hver af de medlemsstater, der er opført i dette bilag.
3. Kommissionen offentliggør de tal, der følger af sådanne tilpasninger.

Artikel 11

Sikkerhedsreserve

1. Der fastsættes en sikkerhedsreserve svarende til en mængde på op til 105 mio. ton CO₂-ækvivalenter i EU-registret med forbehold af opfyldelsen af Unionens mål i artikel 1. Sikkerhedsreserven skal være tilgængelig ud over de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.
2. En medlemsstat kan drage fordel af sikkerhedsreserven, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) dens BNP pr. indbygger i markedspriser i 2013 som offentliggjort af Eurostat i april 2016 lå under EU-gennemsnittet
 - b) dens kumulative drivhusgasemissioner for årene fra 2013 til 2020 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, er lavere end dens kumulative årlige emissionstildelinger for årene fra 2013 til 2020, og

- c) dens drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger i perioden fra 2026 til 2030, selv om
 - i) den har opbrugt fleksibilitetsmulighederne i artikel 5, stk. 2 og 3,
 - ii) den har gjort størst mulig brug af nettooptag i henhold til artikel 7, selv om denne mængde ikke når op på det niveau, der er fastsat i bilag III, og
 - iii) den ikke har foretaget nogen nettooverførsler til andre medlemsstater i henhold til artikel 5.

3. En medlemsstat, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, modtager en yderligere mængde fra sikkerhedsreserven, der maksimalt må dække dens underskud, og som skal anvendes med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9. Denne mængde må ikke overstige 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020.

Hvis den deraf følgende fælles mængde, der skal modtages af alle de medlemsstater, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, overstiger det samlede loft, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, nedsættes den mængden, der skal modtages af hver af disse medlemsstater pro rata.

4. Enhver mængde, der resterer i sikkerhedsreserven efter fordelingen i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, fordeles blandt de i nævnte afsnit omhandlede medlemsstater proportionalt i forhold til deres resterende underskud, men må ikke overstige det. Denne mængde kan for hver af disse medlemsstater supplere den i nævnte afsnit omhandlede procentdel.
5. Efter afslutningen af den revision, der er omhandlet i artikel 19 i forordning (EU) nr. 525/2013, for året 2020, offentliggør Kommissionen for hver medlemsstat, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), de mængder, der svarer til 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020 som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, første afsnit.

Artikel 12

Register

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 til supplerung af denne forordning for at sikre en korrekt opgørelse i henhold til denne forordning via EU-registeret med hensyn til:
 - a) årlige emissionstildelinger

- b) fleksibilitetsmuligheder udøvet i henhold til artikel 5, 6 og 7
 - c) kontrol af overholdelsen i henhold til artikel 9
 - d) tilpasninger i henhold til artikel 10, og
 - e) sikkerhedsreserven i henhold til artikel 11.
2. Den centrale administrator foretager en automatisk kontrol af alle transaktioner i EU-registret som følge af denne forordning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke er nogen uregelmæssigheder.
3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-e), og i stk. 2, skal være offentligt tilgængelige.

Artikel 13

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 525/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 15

Revision

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. udviklingen i de nationale forhold, måden hvorpå alle sektorer i økonomien bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner, den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå Parisaftalens langsigtede målsætninger.
2. Senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, jf. Parisaftalens artikel 14, aflægges Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, herunder balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter årlige emissionstildelinger, samt om denne forordnings bidrag til Unionens samlede reduktionsmål for drivhusgasemissioner i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for supplerende EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på Unionens og dens medlemsstaters nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner, herunder en ramme for perioden efter 2030., og den kan, hvis det er passende, fremsætte forslag.

I disse rapporter tages der hensyn til de strategier, der er udviklet i medfør af artikel 4 i forordning (EU) nr. 525/2013 med henblik på at bidrage til udarbejdelsen af en langsigtet EU-strategi.

Artikel 16
Ændring af forordning (EU) nr. 525/2013

I forordning (EU) nr. 525/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) i artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:
 - a) følgende litra indsættes:

"aa) fra 2023 deres menneskeskabte drivhusgasemissioner som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../2018^{*+} for året X-2 i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav

^{*} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT ...)."

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret i teksten og indsæt nummeret, datoen og EUT-referencen på denne ændringsforordning i fodnoten.

b) andet afsnit affattes således:

"Medlemsstaterne underretter i deres rapporter årligt Kommissionen om deres intentioner om at gøre brug af fleksibilitetsmulighederne fastsat i artikel 5, stk. 4 og 5, og artikel 7 i forordning (EU) 2018/...⁺ samt om anvendelsen af indtægterne i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5, stk. 6. Senest tre måneder efter modtagelsen af sådanne oplysninger fra medlemsstaterne stiller Kommissionen oplysningerne til rådighed for det udvalg, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 26."

2) i artikel 13, stk. 1, litra c), indsættes følgende nummer:

"ix) fra 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at overholde forpligtelserne i forordning (EU) 2018/...⁺, og oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at begrænse drivhusgasemissionerne ud over forpligtelserne i nævnte forordning"

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på denne ændringsforordning i teksten.

3) i artikel 14, stk. 1, indsættes følgende litra:

"f) fra 2023 fremskrivninger over de samlede drivhusgasemissioner og separate estimater for de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af forordning (EU) 2018/...⁺ og af direktiv 2003/87/EF."

4) i artikel 21, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"c) forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/...⁺. I vurderingen tages der hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne. Hvert andet år omfatter vurderingen også Unionens forventede fremskridt i retning af at gennemføre sit nationalt bestemte bidrag til Parisaftalen, som indeholder Unionens forpligtelse til reduktioner af drivhusemissioner for hele økonomien, samt medlemsstaternes forventede fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning."

⁺ EUT: Venligst indsæt nummeret på denne ændringsforordning i teksten.

Artikel 17
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

MEDLEMSSTATERNES REDUKTIONER AF DRIVHUSGASEMISSIONER

I HENHOLD TIL ARTIKEL 4, STK. 1

	Medlemsstaternes reduktioner af drivhusgasemissioner i 2030 i forhold til deres niveau i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3
Belgien	-35 %
Bulgarien	-0 %
Tjekkiet	-14 %
Danmark	-39 %
Tyskland	-38 %
Estland	-13 %
Irland	-30 %
Grækenland	-16 %
Spanien	-26 %
Frankrig	-37 %
Kroatien	-7 %
Italien	-33 %
Cypern	-24 %
Letland	-6 %
Litauen	-9 %

	Medlemsstaternes reduktioner af drivhusgasemissioner i 2030 i forhold til deres niveau i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3
Luxembourg	-40 %
Ungarn	-7 %
Malta	-19 %
Nederlandene	-36 %
Østrig	-36 %
Polen	-7 %
Portugal	-17 %
Rumænien	-2 %
Slovenien	-15 %
Slovakiet	-12 %
Finland	-39 %
Sverige	-40 %
Det Forenede Kongerige	-37 %

BILAG II

MEDLEMSSTATER, SOM I HENHOLD TIL ARTIKEL 6 KAN FÅ EN BEGRÆNSET
ANNULLERING AF EU ETS-KVOTER TAGET I BETRAGTNING
MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSE

	Maksimal procentdel af drivhusgasemissionerne i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3
Belgien	2 %
Danmark	2 %
Irland	4 %
Luxembourg	4 %
Malta	2 %
Nederlandene	2 %
Østrig	2 %
Finland	2 %
Sverige	2 %

BILAG III

SAMLET NETTOOPTAG FRA NYPLANTEDE AREALER, RYDDEDE AREALER, FORVALTEDE DYRKEDE AREALER OG FORVALTEDE GRÆSAREALER, SOM MEDLEMSSTATERNE I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 1, LITRA A), KAN TAGE I BETRAGTNING MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSE I PERIODEN 2021-2030

	Maksimal mængde udtrykt i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter
Belgien	3,8
Bulgarien	4,1
Tjekkiet	2,6
Danmark	14,6
Tyskland	22,3
Estland	0,9
Irland	26,8
Grækenland	6,7
Spanien	29,1
Frankrig	58,2
Kroatien	0,9
Italien	11,5
Cypern	0,6
Letland	3,1
Litauen	6,5

	Maksimal mængde udtrykt i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter
Luxembourg	0,25
Ungarn	2,1
Malta	0,03
Nederlandene	13,4
Østrig	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Rumænien	13,2
Slovenien	1,3
Slovakiet	1,2
Finland	4,5
Sverige	4,9
Det Forenede Kongerige	17,8
Maksimal mængde i alt:	280

BILAG IV

TILPASNINGSMÆNGDE I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 2

	Ton CO ₂ -ækvivalenter
Bulgarien	1 602 912
Tjekkiet	4 440 079
Estland	145 944
Kroatien	1 148 708
Letland	1 698 061
Litauen	2 165 895
Ungarn	6 705 956
Malta	774 000
Polen	7 456 340
Portugal	1 655 253
Rumænien	10 932 743
Slovenien	178 809
Slovakiet	2 160 210